

hente de Dplysninger, der maatte savnes, paa ny undersøger Sagen og gjør Forslag til dens Ordning. Man kan maaffee invende, at Sagen lige saa godt kunde afgjøres paa anden Maade f. Ex. ved at henvise den til et særøgent Udvalg eller til Finantsudvalget, eller til Finantsministerens Afgjørelse, eller ved paa ny at overgive den til Statsrevisorerne og lade dem indkomme med Forslag om en Afgjørelse. Men mod et Udvalg har jeg at indvende, at dette ikke har Magt til at skaffe de Dplysninger tilveie, som kunne være ønskelige, naar de ikke maatte være at erholde hos Ministeriet selv. En Undersøgelsescommissiøn har derimod en ubetinget Myndighed i saa Henseende. Finantsudvalget troer jeg heller ikke, man skal henvise Sagen til, eller vente sig af et Udvalg at kunne gjøre ret gjennemgribende Forslag. Dette Udvalg bestaaer jo iaar af en Deel færre Medlemmer end tidligere; det har vist et meget byrdefuldt Arbeide, som det nu er sammensat, og jeg troer ikke, vi skulle bebyrde det med at gaae i det Enkelte i en saa vidtløstlig og detailleret Sag, som nærværende. Finantsministeren har ved flere Leiligheder udtalt, at den eneste Maade, hvorpaa man, i det Mindste med Hensyn til en Deel af Sagen, nemlig Forskudsbevænet, kunde komme til en ordentlig Afgjørelse, og til en saadan, som ikke var ubehagelig for alle vedkommende Parter, kunde være den, at man bemyndigede Ministeren til at afgjøre Sagen under Ansvar for Rigsdagen efter et Gjennemsyn af Statsrevisorerne. Han har imidlertid ikke villet begjære en saadan Bemyndigelse, og jeg troer ogsaa, at det er rigtigere, at Forslag til Afgjørelsen af et Forhold, der har endeel Misligheder, og som hidrører fra en tidligere Regjeringsform, hellere maae udgaae fra Folke-repræsentationen end fra den nye Regjering; der bliver saaledes ikke Andet tilbage end en Undersøgelsescommissiøns Nedsættelse, og det er derfor, jeg netop har foreslaaet en saadan.

Med Hensyn til Muligheden af, at en saadan Commissiøn, hvis den blev nedsat, allerede i indeværende Sessiøn kunde forelægge noget Forslag til Afgjørelse, saa maae vi jo erindre, at vi nu have dette Arbeide af Revisorerne, og at deri jo en stor Deel af Arbeidet

er udført og mangfoldige Dplysninger indhentede; og jeg troer, man ikke noksom kan paaskjønne den Tver, der i den Henseende er vist. Jeg mener derfor, at, naar der nu blev nedsat en særegen Commissiøn, saa maatte denne ved Anstrengelser kunne bringe det til at gjøre Forslag til en Afgjørelse, der efter min Mening maatte bestaae i at give visse Regler, hvorefter Sagen kunde ordnes, og at man med Hensyn til ganske særegne Tilfælde, der ikke lode sig henføre under almindelige Regler, kunde give Finantsministeren en saadan Bemyndigelse, som af ham er omtalt, men ikke forlangt. Jeg troer, at det nærværende Thing har en moralsk Forpligtelse til at søge Sagen afgjort. Det er jo sidste Gang, vi ere sammen; vi have erkjendt, at Forholdet trænger til en Ordning; vi have givet Statsrevisorerne et saadant Hverv; der er herfor betalt en stor Sum Penge; dersom vi nu undlade at benytte Arbeidet, saa vide vi ikke, om det overhovedet vil blive benyttet, eller om det maaffee er gjort ganske til Unytte, og Bekostningerne spildte. Derfor troer jeg, at vi i den indeværende Sessiøn skulle søge Sagen ordnet.

Realiteten vil jeg ikke her, paa dette ganske foreløbige Stadium, udtale mig om. Den Sum, hvorom der handles, er jo meget betydelig; naar man vil slaae det sammen, troer jeg ikke, at der anvendes mindre end 2 Millioner Rbd. aarlig til at bestribe disse Statsudgifter.

Fønger: Der forekommer mig i den Motivering, som nu blev fremført af den ærede Forslagsstiller, at være nogle Mangler, som jeg kunde ønske oplyste. Den ærede Rigsdagsmand har fremsat Forslag om en Undersøgelse angaaende Pensionsbevænet; det forekommer mig, at det vilde være nødvendigt, at han oplyste, i hvilken Henseende den Undersøgelse, der allerede har fundet Sted, kan siges at være mangelfuld. Det vil nemlig erindres, at Thinget overdrog det Hverv at foretage Undersøgelser af alle eksisterende Pensioner til Statsrevisorerne; Statsrevisorerne have derefter meddeelt disse Undersøgelser, de foreligge til Eftersyn for hvert af Thingets Medlemmer, og skulde vi nu beslutte os til at nedsætte en Undersøgelsescommissiøn om samme